

Nela má večerní koupání ráda, stala se z něj rodinná tradice

Miminko Deníku

BARBORA TESNEROVÁ

Mělník – Třicet sedm. Tolik hlasů dělilo Nelu Kolocovou od vítězství ve čtenářské anketě Miminko 4. čtvrtletí za uplynulý rok.

Kristýna Bláhová a Milan Koloc však ze stříbrné příčky své prvorozené dcery nejsou smutní, důležitější pro ně je, že je Nelinka zdravá. Už jen proto, že v těhotenství neměla maminka zrovna na růžích ustláno.

„Nebylo to ideální, měla jsem určité komplikace,“ přiznala Kristýna Bláhová. „Na druhou stranu ale na to, že Nelinka vážila přes čtyři kila, byl samotný porod úžasný. Vůbec mi nepřipadalo, že jsem rodila, všechno proběhlo

Milan Koloc umí svou dceru přebalit, vykoupat i obléknout. Jen kojení nezvládá...

bez problémů,“ vzpomínala na 21. říjen loňského roku, který strávila na porodním sále mělnické nemocnice. I se svým partnerem, s nímž je už pátý rok.

Svatbu sice zatím nechystají, nicméně maminka bezmála čtyřměsíční holčičky se nechala slyšet, že do budoucna s vdavky rozhodně počítá.

„Určitě časem ano, chci totiž, abychom se všichni jmenovali stejně,“ prohlásila rezolutně s tím, že už nyní je okolí beztak pokládá za manžele. „Když třeba přijdu s malou k doktorovi, jsem prostě paní Kolocová,“ dodala zdravotní sestřička, která před nástupem na rodičovskou dovolenou pracovala v Praze na kardiologii. „Alespoň už na to

BRZY ČTYŘMĚSÍČNÍ Nela Kolocová si oblečení ještě sama vybírat nemůže, fešanda už ale je. Má například speciální sadu oblečení, kterou tvoří pletená halenka a fialová čelenka. Foto: Deník/Barbora Tesnerová

budeš zvyklá,“ dobíral si ji její životní partner, který před pár měsíci vyměnil kuchařskou vařečku za práci ve skladu.

Ruce má Milan Koloc šikovné. Svou dcerku dokáže přebalit i obléknout. „Zvládnou všechno, až na kojení,“ pochlubil se. Nejvíce se ale vždycky těší na večer, kdy je čas koupání. „Malá vodu miluje, chystáme se chodit plavat, až jí bude půl roku,“ poznamenala Kristýna Bláhová. „Večerní koupání je taková naše rodinná tradice,“ přiznala.

Na tu naopak nehléděli při výběru jména pro svou prvorozenou dcerku. Hlavní slovo přitom měla maminka. „Navrhla jsem Nelu a přítel souhlasil,“ vysvětlila. „Ještě jsme pak projeli kalendář, ale žádné zajímavější jméno jsme v něm nenašli,“ upřesnil Milan Koloc, který si o maličko víc

přál právě holčičku. „Z jednapadesáti procent jsem chtěl holku, protože ty mívají tatínky raději. Takže jsem spokojený,“ doslova zářil štěstím. „Ale nástupce rodu samozřejmě ještě přijít musí,“ dodal rychle.

Rodiče malé Nely plánují, že nejpozději do čtyř let své dcerce pořídí sourozence.

Kdy to bude, zatím rodiče malé Nely netuší. „Přemýšlíme, jaký věkový rozestup bude nejlepší, ale ještě pořádně nevíme,“ přiznala Kristýna Bláhová.

Nela je podle svých rodičů hodné dítě. Brečí, jenom když má hlad nebo se jí něco nelíbí, a poměrně hodně spí. „Vstává po půl osmé ráno a večer usí-

ná zhruba ve stejnou dobu. My jsme taky spáči, takže nám to vyhovuje,“ popsala maminka denní režim své dcerky, který se však od doby, kdy si Nelinku z porodnice přivezli, změnil. „Dřív nás nechala vyspat přece jen víc, teď se budí trochu častěji,“ povzdychla si. „Na druhou stranu ze začátku to měla úplně obráceně, v noci byla vzhůru a přes den spala,“ doplnil Milan Koloc.

Spánku za denního světla si v těchto dnech Nelinka moc neužije, pod bytem, ve kterém se svými rodiči bydlí, totiž předělávají koupelnu a každou chvíli je slyšet vrtačku.

„Před den usne malá jediné na ruce, v postýlce být nechce,“ prozradila Kristýna Bláhová, která s dcerou často vyráží na dlouhé procházky. „Když je hezky, vydržíme venku klidně i dvě hodiny,“ dodala s tím, že letošní zima je jim v tomto směru nakloněna.

SLOUPEK BÁRY TESNEROVÉ

Příklady táhnou, bohužel...

Finanční gramotnost našich občanů prý není nic moc. Alespoň to tvrdí různé průzkumy.

Proto byl ostatně do školní výuky zařazen předmět podobného názvu, který má žáky druhého stupně základních škol naučit něco málo, nebo raději více nejen o ekonomice, ale také (a možná dokonce hlavně) o rodinném rozpočtu.

Neumět správně hospodařit, to však není jen problémem „řadových“ Čechů, Moravanů a Slezanů, ale i těch, kteří rozhodují o mnohem vyšších částkách, než je pár tisícikorun měsíčně za jídlo pro celou rodinu.

Třeba v Tišicích dodnes splácěji mnohamilionový úvěr, který si vesnice vzala před několika lety na plynofikaci, výstavbu nového obecního úřadu a multifunkčního sálu u fotbalového hřiště.

Vedení Neratovic sice zatím žádné dluhy nemá, to se ale nejspíš už brzy změní. Pokud totiž Neratovičtí chtějí spustit, a následně také dokončit rozsáhlé rekonstrukce základní školy a jedné z dopravních tepen ve městě, nezbyváá jim, než si pěkných pár milionů od banky půjčit.

Mělník už má asi to nejhorší za sebou. Úvěr, který si vzal na rekonstrukci historického centra, pomalu, ale jistě mizí, a díky dobremu hospodaření je bývalé okresní město čím dál více soběstačné, pokud jde o kolonku „výdaje“ v jeho účetních knihách.

Je skoro s podivem, že se něco takového v dnešní době někomu podaří. Zejména pokud by člověk vycházel ze rčení „příklady táhnou“. Protože český stát v tomto směru zrovna dvakrát dobrým příkladem není.

barbora.tesnerova@denik.cz

ČÍSLO DNE

428

obrázků nakreslily děti do soutěže Maluj se strážníky, kterou pořádala Městské policie v Mělníku. Vyhrál žák třetí třídy ze školy Jaroslava Seiferta Kryštof, druhá byla Adéla ze druhé třídy ze školy Jindřicha Matiegky a třetí Viktorie z páté třídy školy v Jungmannových sadech. Vítězové dostali dárkové poukazy a dalších dvacet finalistů drobné dárky. (pe)

Zítřka čtete

V sídle byšické školky se nacházejí nebezpečné boletické panely. Kdy zmizí z prostor, kde si hrají děti?

Škola pátrá po historických fotkách

Mělník – Začátek příštího školního roku bude v základní škole v Jungmannových sadech ve znamení oslav. Hned v září se tam totiž chystají připomenout 50 let od vzniku základní devítileté školy a 120 let od založení veřejné obchodní školy. Vedení školy proto shání podklady, ať už ve formě fotografií či dokumentů, vypovídajících o historii školy. Materiály budou použity na výstavě, kterou škola chystá ve spolupráci s mělnickým muzeem. Dokumenty pošlete na e-mail sekretariat@zsjungsad.cz. (btk)

Muž si opékal na ohni na schodišti maso

Mělník – Vůně steaků se linula kolem mělnického podniku Skleník, z tamní kuchyně to ale nebylo. Muž z Prahy si tam na schodišti rozdělával ohýnek, pilně přikládal papíry a na wok pánvi si opékal maso. Svědkové jeho pikniku se obrátili na městské strážníky. A záhy bylo po táboráku. Podle strážníka Petra Limprechta stačila na řešení případu domluva. (pe)

Markéta Gurvayová získala za svůj moučník v Brně zlato

SOUTĚŽ byla pojata jako pódiové vystoupení. Foto: Archiv školy

Žijí mezi námi

JIRÍ ŘÍHA

Mšeno, Horky – Markéta je prostě jednička. Na tom se shodli odborní porotci na mezinárodním finále soutěže Gastro Junior Brno – Bidvest Cup. Právě té se už podruhé zúčastnila Markéta Gurvayová ze Mšena, která se třetí rok učí ve Střední odborné škole a středním odborném učilišti v Horkách nad Jizerou cukrářskému řemeslu.

Loni si domů přivezla stříbrnou medaili, letos za svůj restaurační moučník přivezla zlato. „Tentokrát jsem nic nespálila, takže jsem spokojená,“ říká skromně Markéta, která byla v Brně jedinou reprezentantkou horecké školy.

Velkému finále předcházelo regionální kolo soutěže v hlavním městě. Tam Markéta připravovala makovec s malinami a omáčkou z lesních plodů nebo šlehačkovou lodičku se sušenkou a borůvkou, třetí lahůdkou byl francouzský koláč Tarte Tatin s vanilkovou zmrzlinou.

„Lodička se porotě v Praze příliš nezdála, tak jsem ji v Brně nahradila šlehačkovým ko-

mínkem s mandlemi, čokoládou a likérem,“ popisuje změnu, která jí vysloužila více bodů.

Povinnou surovinou letošního soutěže byl modrý mák, proto také Markéta se svou mistrovou zvolily makovec. „Bylo dobré, že po pražském pódiovém vystoupení jsme

Porotu prestižní kulinařské soutěže cukrářka z horecké školy okouzila koláčem Tarte Tatin, který se loni naučila ve Francii.

měli rozpravu s porotou, která nám naše talíře zhodnotila. Každý měl tak možnost to změnit, vylepšit nebo modrý mák použít ve finále úplně jinak,“ vysvětluje mladá cukrářka.

Se svým výkonem z Brna je spokojená. Přípravu prý zvládala v pohodě. „Na praxi používáme klasické trouby, které pečou pomaleji, ale konvektomat na soutěži byl rychlejší, takže jsem měla víc času. Když schází čas, tak někdo servíruje třeba bez rukavic, a za to se

strhávají body. Na hotový výrobek se totiž po jeho upečení může sáhnout už právě jen v rukavicích,“ připomíná Markéta Gurvayová, která je chloubou cukrářského oboru horecké školy.

Aby to cukráři neměli tak snadné, každý z nich si dvacet minut před soutěží, kterou sledují stovky lidí, musí vylosovat ještě tajnou surovinu. Co měla Markéta? „Vytáhla jsem si mražené višně a šlehačku. Višně se mi ovšem nikam nehodily, takže jsem použila šlehačku. Pokud by se mi nehodila ani jedna z možností, mohla bych tím hodně pokazit,“ líčí nadaná cukrářka.

Porota byla z Markétina restauračního moučníku nadšená, ona ho přitom ani neochutnala. „Hotový výrobek neochutnáváme, jediné odřezky, když zbudou. Servírujeme vždy čtyři talíře, tři jsou pro porotu a jeden na výstavu,“ říká Markéta, kterou letos čekají závěrečné zkoušky.

Markéta se ještě zmínila o tom, proč v rámci soutěže připravovala také ryze francouzský jablečkový koláč Tarte Tatin. Naučila se ho totiž péct ve Francii, kde byla loni se školou. „Navštěvovali jsme různé školy a s tamními studenty

ZE ZLATÉ medaile z Brna má Markéta radost. Foto: Deník/Jirí Říha

jsme měli praxi. A právě v jedné škole nám ukázali, jak Tarte Tatin připravují. A my je na oplátku naučili, jak se dělají české vytlačované koláče,“ vzpomíná na zkušenosti z Francie.

Markéta chce po absolvování svého oboru pokračovat na dvouleté maturitní nastavbě. „Pokud bych ale přes prázdniny sehnala práci v nějaké výrobě, zkusila bych studovat dálkově,“ dodává.